

Autor: Makoto Fujiwara

Od zvolení prezidenta Trumpa v listopadu 2016 otevírá politické a kulturní ovzduší ve Spojených státech novou kapitolu světových dějin. I přes konec volebního kolotoče přetrvává odhodlaný odpor proti současné vládě. Sociální média přetékají hashtagy jako *#notmypresident* a desítky kulturních ikon prezidenta otevřeně odsuzují a kritizují jej – vypadá to tak, jako by měl Trump nulovou či jen minimální podporu amerického obyvatelstva.

V posledních měsících se však dostala do popředí zájmu veřejnosti alternativní pravice, která nastolila dříve opomíjená témata americké domácí i zahraniční politiky. Některé ideje se týkají i blízkosti alternativní pravice s Japonskem. K podpoře tokijské politické linie přispívají postoje k tématům jako:

1. Uprchlíci v Japonsku

Na alternativní pravici panuje přesvědčení o škodlivosti otevřené uprchlické politiky, což je doloženo příklady **Německa** či **Švédska**. Když tak Japonsko i na vrcholu **syrské** uprchlické krize zachovalo ledovou rozvahu a přijalo jen **hrstku uprchlíků**, dočkalo se v těchto ideových kruzích velkého uznání.

Části alternativní pravice pak japonskou imigrační politiku otevřeně obdivují: podle některých

jde v první řadě o vlastní bezpečnost, jiní dokonce neváhají mluvit o **etnocentrismem** motivované snaze zachovat si „čistotu“. Sledujeme také jisté paralely s vládou premiéra Abeho a jejich styků se společností Japonská konference (*Nippon Kaigi*), jež chce zachovat posvátnost japonského státu.

Jisté však je, že pokud jste dostatečně kvalifikovaný cizinec, pro získání místa v zemi stačí vyplnit náležitě dokumenty a získat si garanta. Navzdory hlasům kritiků tak není Japonsko ani zdaleka tak „exkluzivní“, jak by se mohlo zdát.

Přestože se země neuchyluje k otevřeně alternativněpravicové rétorice, je vcelku nasnadě, proč se Tokio při pohledu na země s rovnostářštějšími ideály a jejich vyšší mírou násilí a konfliktů při tvorbě své imigrační politiky chová zdrženlivě.

Západní svět dosud nenašel takové metody asimilace, jež by učinily podporu uprchlíků ekonomicky i sociálně atraktivní. V zemích s vysokou mírou problémů souvisejících s **kulturních asimilací** setrvale roste i podpora alternativně pravicových skupin. Západní elity, které si tuto očividnou pravdu odmítají připustit, jen dále prokazují, že žijí uvnitř své vlastní bubliny, kam nedoléhá duchovní a kulturní paralýza, která jejich země svírá.

2. Míra zločinnosti a homogenita

Na alternativní pravici se hodně mluví i o japonské míře zločinnosti, když její příznivci zmiňují nízkou úroveň kriminality jako **měřítka úspěchu** země. Podle nich se jedná důsledek nepřítomnosti etnické rozmanitosti v zemi. Srovnání údajů o kriminalitě v západních zemích a Japonsku pak jako by skutečně ukazovalo dva různé světy.

Než však s jistotou označíme za příčinu úspěchu nepřítomnost multikulturalismu, musíme vzít v potaz velikost populace, kulturní odlišnosti i další faktory ovlivňující míru zločinnosti.

Mimo to – je Japonsko skutečně **homogenní zemí**? Přestože totiž v zemi dominuje vysoký podíl Japonců, po generace zde žijí i ostatní skupiny, které spoluvytvářejí jedinečnou formu stejnorodosti. Stěžejní otázkou tak je termín „multikulturní“, Japonsko totiž zažilo ve svých dějinách i četné **případy soustředění lidí odlišných skupin**.

I přes silné odlišnosti s „mainstreamovějšími“ Japonci ovlivnily tyto skupiny současnou podobu země a při tom si zachovaly své specifické zvyky i ideje. Proč tedy zůstává míra zločinnosti tak nízká? Z mnoha důvodů – cesta k jejich přesnějšímu popisu vede přes studium průměrné inteligence, trestního práva a kriminologie daných zemí a svou roli nepochybně má i relativně slabá pozice měkkosrdcatých ideologií, podle nichž si „méně šťastní“ zasluhují bez dalšího naši pomoc.

3. Význam nacionalismu

Přestože má Japonsko významnou roli ve světové politice, další směřování země zůstává zahaleno nejistotou. Jako regionální velmoc a přední člen mezinárodního společenství se

Japonsko dost možná bude muset začít více poohlížet po globalistických idejích – tím spíše, že zůstává závislé na rozsáhlé americké podpoře.

Kromě mírových misí v Africe a okrajové podpůrné role v západních konfliktech stojí Japonci spíše stranou hlavního mezinárodního dění. Aby vláda získala **podporu pro ústavní reformu**, bude muset nalézt správnou rovnováhu i při vyjednávání s odpůrci globalismu.

Jakkoliv si někteří velmi přejí, aby Japonsko přestalo brát ohledy na zbytek světa, není země ani zdaleka v dostatečně pevné pozici, aby si to mohla dovolit. Proto bude muset aspoň navenek usilovat o podporu globalistických režimů a přitom potichu prosazovat nacionalistický program, chce-li dosáhnout svých vytyčených cílů.

Podle kritiků se Japonsko dosud plně nevypořádalo se svou imperiální minulostí a nedostatečně nadšená spolupráce s globalisty je prý jedním z důvodů, proč Japonsko dosud nedorostlo pro význačnou úlohu na mezinárodní scéně. Geopolitické kroky současné vlády to reflektují, když se při udržování pořádku ve světě pokoušejí pomoci s částí tíhy spojencům z mezinárodního společenství, aby tak byla otupena možná kritika xenofobních podtónů.

Bude-li Japonsko i nadále hrát na obě strany, klidně se mu může povést své cíle uskutečnit. Jelikož klade **zájmy svých občanů** nad ty světového společenství, dokonale naplňuje v tomto bodě alternativně pravicovou ideu nacionalismu.

V prostředí mezinárodní politiky se však nelze obejít ani bez značné míry lstivosti a rafinovanosti. Přestože se tak Japonsko bude navenek k imigračním reformám stavět odtažitě, v zájmu vyjednávání bude Tokio zřejmě muset alespoň naoko coby úlitbu světovým elitám velebit globalistické ideály.

Jak vrátit Japonsku jeho velikost?

V konečném účtování tak japonská politická orientace zůstává modelem pro alternativní pravici i pravicové zastánce podobných imigračních podmínek i v jejich státech. Při pohledu na minimální počty přijatých uprchlíků a nízkou zločinnost alternativně pravicové skupiny přirozeně vnímají Japonsko jako ideologického spojence.

Přestože ale nemá Tokio na tyto skupiny žádný přímý vliv, nemělo by nás překvapit, pokud toho kritici využijí ke zdůvodnění neochoty poskytnout Japonsku významnější slovo v globálních záležitostech.

Držet se zaběhnutých politických procedur umožní Japonsku aktivněji se podílet na mezinárodních záležitostech. Přes některé nepříznivě nakloněné hlasy ve východoasijských politických kruzích je spojování Japonska s alternativní pravici intelektuálně neuspokojivé a postrádá konkrétnější důkazy.

A i když se alternativní pravice v japonském modelu zhlédla, nemělo by ji příliš překvapit, když se tato náklonnost ukáže jako jednostranná a neopětovaná.

Úvaha 3 Ways Japan Is Naturally Alt Right vyšla na stránkách Return of Kings 11. srpna 2017.